

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22778

гр. София, 06.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ АТ. ПИРОНЕВ

като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ АТ. ПИРОНЕВ Гражданско
дело № 20221110114056 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част II ГПК – Общ исков процес (същото не подлежи на
разглеждане по реда на гл. XXV ГПК, с оглед иска по чл. 74 КТ и разпоредбата на чл. 310,
ал. 2 и 3 ГПК).

Образувано е по искова молба на ЗЛ. К. К. срещу „***“ ЕАД.

При извършена служебна проверка редовността на исковата молба съдът констатира, че
същата е редовна.

Съдът намира, че са налице предпоставките за разглеждане на делото в открито съдебно
заседание.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

1. **ИЗГОТВЯ** проект за доклад по делото, както следва:

1. Ищцата твърди, че по силата на трудов договор № 22 от 09.12.2021г., сключен с
ответника, заемала длъжността „ръководител, отдел по икономически анализи и прогнози“,
в който в полза на работодателя била предвидена клауза за изпитване със срок от 6 месеца.
Със заповед № 87 от 21.01.2022г. трудовият й договор бил прекратен на основание чл. 71,
ал. 1 КТ, което намира за незаконосъобразно. Счита, че клаузата за срок за изпитване,
предвидена в трудовия договор от 09.12.2021г. е недействителна, тъй като е изпълнявала
същата длъжност и по трудов договор № 111 от 04.06.2018г., изменен с допълнително
споразумение № 454 от 17.05.2019г., който бил прекратен със заповед № 154 от 08.12.2021г.
Изтъква, че причината за прекратяване на предходния договор и вместо това сключването на
нов договор за същата длъжност било свързано с това, че *** било отдадено на концесия на
консорциум „***“, а по силата на концесионния договор (чл. 9.1.1. и 9.1.2.) концесионерът

следвало да наеме при същите условия работниците и служителите на ответното предприятие. Сочи, че клаузата за изпитване в новия трудов договор противоречала на чл. 70, ал. 5 КТ, тъй като на практика ищцата продължавала да изпълнява същата длъжност и при същите условия. Моли да бъде обявена недействителността на клаузата за изпитване, както и да бъде признато за незаконно извършеното уволнение и да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност, като ответникът бъде осъден да заплати и сумата от **17600 лв.**, представляваща обезщетение за оставането ѝ без работа за 6-месечния период от 21.01.2022г. до 21.07.2022г., ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба - 17.03.2022г. до изплащане на вземането.

2. Ответникът е депозирал в срок отговор по реда на чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове. Намира иска за прогласяване на недействителността на клаузата за изпитване в трудовия договор от 09.12.2021г. за недопустим, тъй като бил предявен извън срока по чл. 358 КТ. Счита, че като не е оспорила валидността на клаузата в посочения срок, ищцата е действала недобросъвестно. Моли за отхвърляне на предявените искове.

3. Предявеният иск за обявяване на клаузата за изпитване за недействителна е с правно основание чл. 74 КТ.

Предявените конститутивни искове за отмяна на уволнението и за възстановяване на ищцата на заеманата до уволнението длъжност са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, респ. чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, а осъдителният иск за заплащане на обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение е с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ.

4. В тежест на всяка от страните е да докаже верността на наведените от нея твърдения, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ищцата е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, че същото е прекратено на посоченото от нея основание (в т.ч. че за същата работа в същото предприятие е имало уговорен срок за изпитване преди уговарянето на клауза за изпитване с трудовия договор от 09.12.2021г.), както и това, че в резултат на незаконното уволнение е останала без работа през процесния период, че оставането ѝ без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението.

В тежест на ответника е да докаже, че законосъобразно е упражнил правото си да прекрати трудовия договор с ищцата, в т.ч. че в трудовия договор е уговорена валидна клауза за изпитване в полза на работодателя.

5. Указва на ищцата, че не сочи доказателства, че е останала без работа за периода от 21.01.2022г. до 21.07.2022г., *както* и относно твърденията си, че прекратяването на предходния договор и сключването на този от 09.12.2021г. е извършено поради отдаването на *** на концесия на консорциум „****“ (в т.ч. че по силата на чл. 9.1.1. и 9.1.2. от концесионния договор концесионерът следвало да наеме при същите условия работниците и служителите на ответното предприятие), *както* и че преди сключване на договора от 09.12.2021г. е имало уговорен друг срок за изпитване за същата работа в същото

предприятие.

6. Предоставя възможност на страните, в 1-седмичен срок от съобщението да изразят становище относно размера на последното брутно трудово възнаграждение, получено от ищцата на база пълен отработен месец.

II. 1. ДОПУСКА като доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора доказателства.

2. ДА СЕ ИЗДАДЕ съдебно удостоверение (СУ) на ответника, по силата на което да се снабди от Агенция по заетостта с документите посочени в отговора на исковата молба, **СЛЕД** представяне на вносна бележка по делото за внесена държавна такса по сметка на СРС за издаване на СУ, като му **ПРЕДОСТАВЯ** възможност да представи проект на съдебно удостоверение.

3. ОТЛАГА произнасянето по искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза (с оглед дадените по-горе указания в т. I.6.).

III. 1. УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата

молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

2. ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

IV. НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **04.10.2022г. от 11:40 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

Препис от настоящото определение да се връчи на страните, а на ищеца - и от писмения отговор на ответника.

-

Определението не подлежи на обжалване.

Районен съдия:

ОПРЕДЕЛИ:

Съдия при Софийски районен съд: _____